

ÚSTAV PAMÄTI NÁRODA PODATEĽŇA	
Došlo:	19 JÚL 2006 2413/06
Číslo:	DR/2006/00316
Prílohy:	✕ Vybavuje:

č. k. 18C 78/05 – 39

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II, v právnej veci navrhovateľa:
bytom , proti odporcovi: Ústav pamäti národa, Nám. SNP č.
28, P. O. Box 239, Bratislava, o ochranu osobnosti, rozhodol

t a k t o :

Súd návrh z a m i e t a .

Odporcovi súd n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom zo dňa 1. 4. 2005 sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal uloženia povinnosti, aby sa tento v budúcnosti zdržal tvrdenia, že navrhovateľ bol príslušníkom ZNB – vojenská kontrarozviedka a ďalej je povinný v hromadných oznamovacích prostriedkoch publikovať odvolanie svojho tvrdenia v znení „ nikdy nebol príslušníkom ZNB – vojenská kontrarozviedka“ ospravedlnil sa mu. Trovy konania nežiadal.

Odporca žiadal návrh zamietnuť.

Z rozkazu Ministra vnútra ČSSR č. 1/1982 zo dňa 4. 2. 1982 o organizácii federálneho ministra vnútra súd zistil, že III. správa ZNB patrila pod zložky Štátnej bezpečnosti, konkrétne sa jednalo o hlavnú správu vojenskej kontrarozviedky a jej podriadené útvary vojenskej kontrarozviedky.

- 1 -

Z osobného spisu navrhovateľa (osobné číslo 203364), ktorý si súd pripojil od Ministerstva vnútra SR súd zistil, že navrhovateľ bol od 1. 8. 1981 zaradený do podriadenosti náčelníka III. správy ZNB, konkrétne pri OS VKR, 7. brigáda PS – Lipno a neskôr od 1. 7. 1982 pri OS VKR, 7. brigáda PS – Železná ruda. V roku 1984 navrhovateľ absolvoval na Fakulte ŠtB VŠ ZNB polročný internátny kurz. Od 1. 8. 1986 pracoval na Hlavnej správe pohraničnej správe, Ochrana štátnych hraníc, 2. oddelenie odboru vojenskej kontrarozviedky (VKR) v Prahe a od 1. 9. 1988 pracoval ako náčelník oddelenia VKR pri 11. brigáde pohraničnej stráže v Bratislave a od toho istého času absolvoval trojmesačný kurz pre náčelníkov VKR na Vysokej škole KGB Dzeržinského v Moskve.

Pri oboznamovaní týchto uvedených faktov na súdnom pojednávaní navrhovateľ k nim nemal žiadne pripomienky resp. spochybnenia.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Predmetom sporu bola ochrana osobnosti navrhovateľa, ktorý tvrdil, že nikdy nebol príslušníkom ZNB – vojenská kontrarozviedka a zverejnením tohto údaju odporcom bola ohrozená jeho vážnosť, česť a dôstojnosť.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 132 O. s. p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Po oboznámení sa s pripojeným spisom navrhovateľa a vyhodnotením tohoto dôkazu súd dospel k záveru, že nie je daný právny základ podaného návrhu na ochranu osobnosti, pretože bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ bol od r. 1981 zaradený pod III. správu ZNB, teda vojenskú kontrarozviedku riadenú Federálnym ministerstvom vnútra s tým, že navrhovateľ neskôr po preškolení vykonával v Bratislave funkciu náčelníka oddelenia VKR.

- 2 -

Na druhej strane navrhovateľ v konaní nevyprodukoval žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, z toho dôvodu ani neuviedol dôkazné bremeno.

Na základe uvedeného súd návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Neúspešnému odporcovi súd právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu trovy nevznikli resp. ich neuplatňoval.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave dňa 26. 4. 2006

JUDr. Milan Staněk

Za správnosť vyhotovenia:
A. Jankovičová

